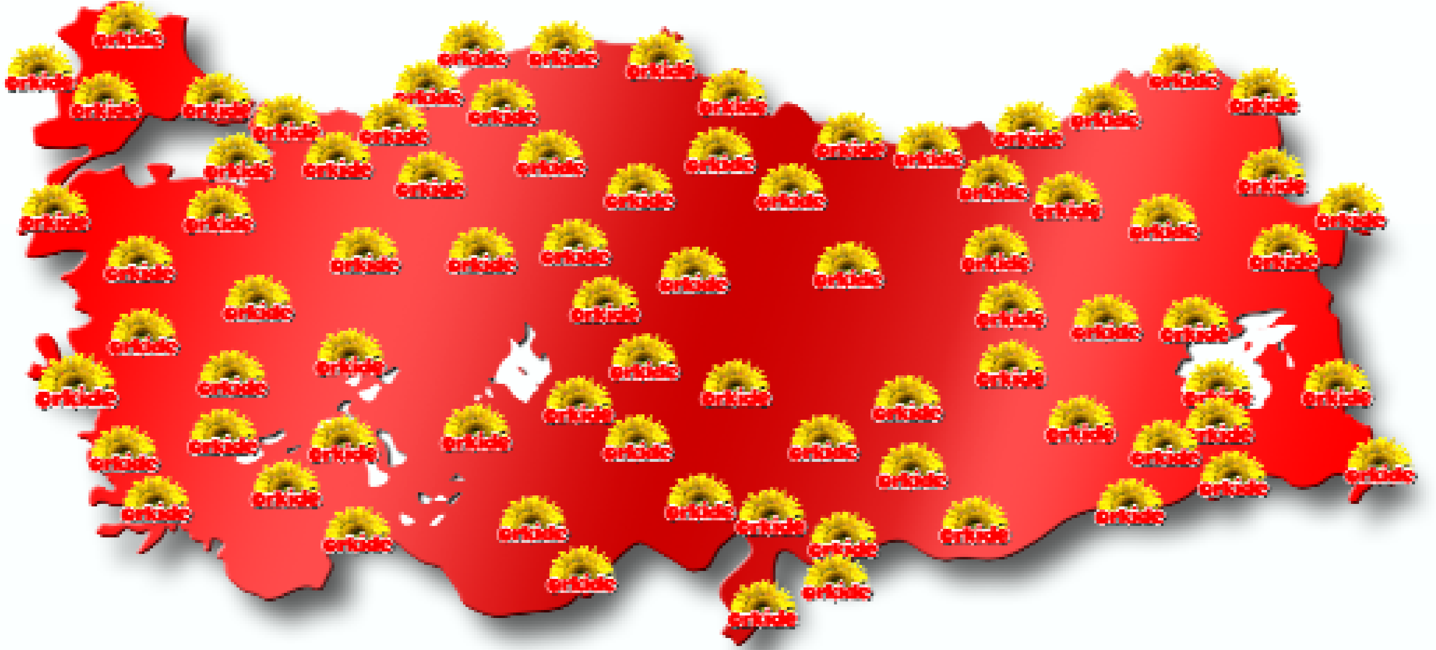
ZAMAN 9 TEMMUZ 2005 CUMARTESİ SAYI: 135 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

BAŞARI TESADÜF DEĞİLDİR ÖZVERİ İSTER

Teşekkürler

Yurdumuzun her köşesinde
sağlığına ve damak zevkine önem verenler,
yıllardır Orkide'yi seçiyorlar.
Tercihiniz için teşekkürler

Türkiye !

Küçükbay Yağ ve Deterjan San. A. Ş. Ankara Caddesi No: 102 Bornova - İzmir - TÜRKİYE
TEL: (0232) 388 25 57 PBX. FAKS: (0232) 388 37 92 www.orkide.com.tr. E-mail: orkide@orkide.com.tr

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

9 TEMMUZ 2005 CUMARTESİ SAYI: 135

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	Kadir Beşikci
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Boş zaman

İçimize sinen ağır duyma, ağır hissetme, ağır kavramadan nasıl kurtulacağız? Koşmak isteyen beynimize, ayaklarımızı nasıl uyduracağız?

***

Kerim Bey, derin bir nefes aldı. Off deyişi içindeki sıkıntıyı dışarıya atan duygularının sesiydi.

- Üzerime bir ağırlık çökmüş ki. Nasıl anlatayım bilemiyorum! Hiçbir şey yapmak istemiyorum. Oturduğum yerde boş ve anlamsız bir şekilde televizyon seyrediyorum. Bu ağırlığı üzerimden nasıl atacağım Allah'ım!

Televizyon izledikçe beynimin uyuştuğunu hissediyorum. Bir bağımlı gibiyim. Boşluk içindeyim. Daha doğrusu boş zamanlarımın içinde boğuluyorum. Hep "akşam olsa" ya da "hafta sonu bir gelse" diye beklenti içindeyim. Halbuki ömrümün geçmesi için -hem de bomboş- sabırsızca bekleyen bir insandan başkası değilim ben.

Aşkı hissetmek, ellerimle tutmak, yorulmak; ama iyi bir şeyler yapmaktan zevk almak istiyorum. Etrafımda dönüyorum, dönüyorum; ama her seferinde elim boş dönüyorum.

***

Bir gün evlerine ziyarete gelen samimi dostları "Sohbet güzel, bir iki kelime de kitap okuyalım." demişlerdi. Kerim Bey'in kitaplığından alınan kitaptan şu cümleler dikkat çekmişti:

"İşsiz, tembel, istirahatla yaşayan ve rahat döşeğinde uzananlar, ekseriyetle gayret sarf edenlerden daha ziyade zahmet ve sıkıntı çeker. Çünkü, dâimâ işsizler ömründen şikâyet eder; eğlence ile çabuk geçmesini ister. Gayret gösteren ve çalışan ise; şâkirdir, hamd eder, ömrünün geçmesini istemez. Rahat zahmette; zahmet, rahattadır."

"Atalet içinde istirahat eden, ömründen şikâyetçidir. Çalışan ve iş gören haline şükreder. Rahat zahmette; zahmet, rahattadır."

O zahmete girmeyi sevmiyordu. Her şeyi geniş ve ferah bir ortamda yapmak istiyordu. Acele, kargaşa ya da telaş onun sevmediği şeylerdi. "Yorulmayayım" onun temel kuralı gibiydi. Bir de "para harcamayayım da..." derdi. Kütüphanesinde okunmayı bekleyen kitabının satırları arasında, "Zahmete girmeden rahat olmayacağını..." duyduğu anda, onu mutsuz eden şeyi de bulmuştu. "Ben zahmetten kaçıyorum. Ama asıl kaçırdığım mutluluğu yakalamak için ter dökmemekmiş." diye düşündü.

Çalışan demir ışıldardı. Pas tutmuş duygularını harekete geçirmekte çok zorlandı. Şikâyet etmeyi bıraktı. Hele hele başkalarının yaptığı ya da yapmadığı şeylere söylenmeyi terk etti. Boşluktayım demedi. Boşluğunu doldurmak için çabaladı. Terledi, yoruldu, uykusuz kaldı. Gelmeyenlere o gitti. El frenini çeken nefsine karşı o "Bu iş yapılacak." diye telkinde bulundu.

***

Başarı neyi istediğinize göre değişir. Bu haftaki kapak konumuzu oluşturan üç gencin yaşadıkları, hissettikleri birçok genci motive edecek diye düşünüyoruz. Çocukların "yapamazsın" telkininden çok "Ben senin bunu başaracağına inanıyorum." sözüne ihtiyacı vardır. Ailem de tüm gençlere "başarabilirsiniz" mesajını vermek istiyor. İyi haftalar.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

أُمَّتِي الْغُرُّ الْمُحَجَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ

Ümmeti'l-ğurru'l-muhaccelûne yevme'l-kıyâmeti min âsâri'l-vudûi

Benim ümmetim, kıyamet gününde, alınlarındaki abdest izlerinin beyazlığı ile tanınır. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1/402)

Sevmeyi öğrenmeliyiz

Prof. Dr. Esad Coşan Hocaefendi anlatıyor: Yumrukla bir insanın İslam'a geldiği görülmüş değildir. Karşındaki insanı sevmeyi öğreneceksin. Sevilecek tarafını bulacaksın. İyimser olacaksın. Her insanın dikeni vardır, gülü vardır. Gülünü göreceksin, oradan seveceksin. Sevdin mi yakalarsın bir insanı. Sevgi her şeyi halleder. İçiniz kâmil bir imanla parıldadığı zaman, seversiniz. O iman, o sevgiyi meydana getirir. Sevgi dolu olur insan. Allah'ın mahlukatını sever insan. Yaratılanı, Yaratan'dan ötürü hoş görmeye başlar. Yunus gibi coşkunlaşır insan.

Moral yardımı yapın

Ramuzü'l Ehadis'ten:
"Allah indinde, Müslüman kardeşinin gönlüne, sevinç ve inşirah sokmandan daha sevimli bir şey yoktur."

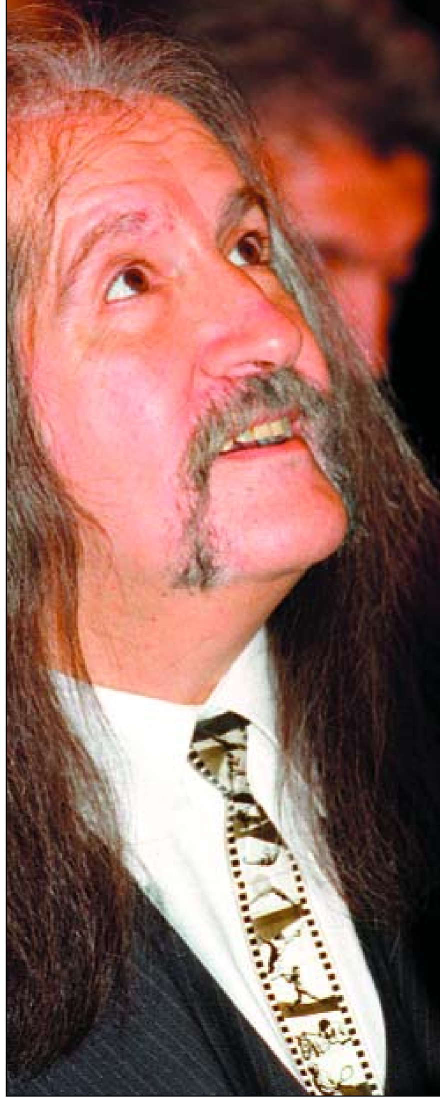
İnsanların gönlüne ferahlık ve şevk vermek, sevinç ve ümit sokmak, kalbindeki gam ve kasaveti, sıkıntıyı gidermek; hayırlı bir hizmet, sevabı çok bir faaliyettir. Dolayısıyla, insanlara yardımı, sadece maddî bir olay olarak düşünmemek gerekir. Onlara ümit ve teselli vermek yüreğini ferahlatmak gibi manevî bir yardım ve moral destek, bazen maddî yardım ve destekten çok daha fazla makbule geçer, faydalı olur.

BARIŞ MANÇO:

Mazimizi hafife alamayız

Allah, her insanı birtakım kabiliyet ve donanımlarla dünyaya gönderir. Bana da çok şükür ki 'barış arama' ve 'barışık kalma' kabiliyeti vermiş. Yaş kemale erdikçe, algı dünyanız biraz daha derinleşiyor, zenginleşiyor. İdrak ufku genişliyor.

Özellikle bizde toplum ve tarihten kopma daha sıkça görülen bir fenomen...

İçinde bulunduğunuz toplumu da, köklerinizin uzandığı maziyi de hafife alamazsınız. Yaşanılmış olandan haberiniz yoksa, siz tek başınıza neyi yaşayacaksınız? Biliyor musunuz anlamak, öğrenmek ve tüm bunlardan sonra bir eser ortaya koymak, üretim yapmak çok zordur. Bizim millet olarak tarihten gelen çok zengin bir mirasa konduğumuz kanaatindeyim. Bu noktada ben Barış Manço olarak mirasyedi olmak yerine, bugünün hayatına ve gelecek nesillerin hayatına pozitif etki yapabilecek eylemlerin peşinde olmayı seçtim.

Cemil Meriç, "Bu ülkede yaşanmaz diyenler bu ülkeyi yaşanmaz hale getirenlerdir." diyor.

Bu ülkeden hiçbir zaman ümidimi kesmedim ki, 'bu ülke yaşanmaz' diyeyim...

Barış, iğneyi kendine batırır, çuvaldızı başkasına. Hayata prensip olarak pozitif bakarım. İnsanların ve olayların öncelikle güzel olan taraflarını görmeye çalışırım. Asla hiçbir insanı yargılamam. Herkesin hata yapma hakkının olduğunu bilirim. Kendimle çok konuşurum, yaptıklarımı sorgularım, çok soru sorarım. Hiçbir olayın bir tek sebebi ve bir tek çözüm yolu olmadığını gördüm. Yani bir sorunun birden çok cevabı olabiliyor. Bu yüzden hayata herhangi bir ideoloji çerçevesinden bakmam. Mükemmellik arayışının insanın ömrünün sonuna kadar sürmesi gerektiğine inanıyorum. Kendimle barışığım; ama bunun bir sebebi de gerektiği yerlerde kendimle çatışmaya girebilecek cesareti taşımamdan kaynaklanıyor. Fakat tüm bunlar hayatın, varlığın ve var olmanın anlamını ararken karşımıza çıkıyor.

FOTOĞRAF: MUSTAFA SAĞLAM

Çocuğunuzun ileride tek başına bir işi başarabilmesini istiyorsanız onların bağımsızlığını kısıtlayıcı ve aşırı koruyucu girişimlerden vazgeçin.

■ **SADIK HİKMET**

İnsan şahsiyeti 0-6 yaş arasında oluşmaktadır. Bu yaşlar arasında iki şey çocukta mevcuttur. Biri bağımsız olma, kendi başına başarma isteği, ikincisi ise ait olma isteğidir. Çocukta her ikisi de engellenemez duygulardır. Her ikisinden biri eksik olursa, sonuçta insan şahsiyetinde arızalar ve eksikler oluşur. Yeni emmeye başlayan çocuk, memeye iki elle sarılarak, kendisi emmeye çalışır. Annesi onu doyururken mamaya ve kaşığa uzanır. Bu işi kendisi yapmak ister. Emeklerken kendisinin serbest bırakılmasını arzu eder. Kendi başına emeklemek için tepinen çocuk, eğer etrafında annesini göremezse ağlamaya başlar. İşte bunlardan birisi; bağımsız olma, diğeri ise bir şeye ait olma isteğidir. Yani bir anneye ve babaya veya bir aileye ait olma isteği.

Çocuk henüz yürümeye başladığında koşmak, kendi başına bir işi başarmak için debelenir. Eğer bırakmasanız ağlar. Bıraktığınızda ise sevinçle koşmaya başlar. Eğer arkasına dönüp baktığında anne veya babasını göremezse yine ağlar. Bu bağımlılığı arzu etme, anne ve babanın bağımlı kölesi olma isteği değildir. Bu ait olma isteğidir. Yani bir anne, babaya ait olma arzusu. Bu iki unsur, birbirinden ayrı değildir. Yani çocuk hem anneye hem de babaya ait olmak ister. Bir çocuğun bağımsız olarak iş yapma ve başarma isteği ne kadar kuvvetli ise anne ve babaya ait olma isteği de birbirinden bağımsız olarak gelişir.

Çocuğun bağımsız olma, kendi başına iş başarma çabalarını destekleyin

Başaramama duygusunu çocuğunuza yaşatmayın

Yemeğini kendisi yemeye çalışan çocuğa; “Dur sen yiyemezsin, dökersin ben yedireyim” denildiğinde çocuk başarma kabiliyetini sorgular. Çocuk dökse de, üstünü kirletse de kendisi yemeli veya kendi yemesine alıştırılmalıdır.

- Dur çocuğum üstünü sen giyemezsin.
- Sen tuvaletini yapamazsın.
- Sen banyo yapamazsın.
- Bakkala gitme, kaybolursun.
- Karşıdan karşıya geçme, araba çarpar.
- Okulun yolunu bulamazsın.
- Sınıfını kaybetme.
- Öğretmeninin elinden tut.
- Elimi bırakma.
- Radyoyu bozarsın.
- Bilgisayarı bozarsın.
- Her şeyi kırıyor ve bozuyorsun.
- Hep yere düşüp bir yerini kanatıyorsun.

Bunun gibi çocuğun kendisini başaramama duygusuna kaptıracak davranışlardan kaçınmalıyız. Çocuk kırsa da, dökse de, bacağını kolunu çizse de onun başarısı için engel olunmamalıdır. Çocuktaki bağımsızlık isteği; kendi kendine başarma arzusundan doğar. Bu, aynı zamanda kendi kendine yetme arzusudur.

Kendi işini kendi yapan çocuk; ileride başarılı olacak ve kimseden beklentisi olmayacaktır. Ancak çocuk yanlış yaptığında anne, baba, kardeş veya öğretmen sadece yol gösterici olmalıdır. Yeter ki 0-6 yaş arasında bağımsız olma, kendi başına iş yapma yeteneğini engellemeyelim. Sadece gösterelim, öğretelim yeter. Onun yerine düşünüp onun yerine karar vermeyelim.

İnsanın başarılı olması demek, çok zengin olması veya mesleğinde en üst tabakaya ulaşması demek değildir. Başarılı insan olmak; olumlu insan olmak demektir. Olumsuz insan; hangi noktada bulunursa bulunsun başarısız, mutsuz ve tatminsizdir. Sürekli problem çıkarır. Her zaman muhalefet yapar, karşısındakilerin doğru olup olmadığını düşünmez. Devamlı kendini ortaya koymaya çalışır. Kendinin olmadığı işleri siler atar.

Çocuğun yerine siz yaparsanız ne olur?

Çocuğun kendi başarabileceği şeyleri anne, baba veya bir yardımcının yapması veya yaptırması; çocuğun kendine güvenini azaltır.

- Başkasından bekleme düşüncesi doğar.
- İleride asalak olma düşüncesini artırır.
- Başkalarını kullanma düşüncesi gelişir.
- Çabalamadan elde etmeyi arzular.
- Çalışmadan havadan kazanma düşüncesi hakim olur.

Kendi başına iş yapması engellenmezse ne olur?

Anne, baba veya kardeşler 0-6 yaş arasında çocuğun kendi başına iş yapma arzusuna engel olmamalıdır. O da bir insandır ve her şeyi öğrenerek başarır.

- Yemeğini de kendi yer.
- Okula da kendi gider.
- Odasını da kendi toplar.
- Ütüsünü de kendi yapar.
- Sınıfını da tek başına geçer.

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

'Babana bile güvenmeyeceksin' fitnesini yerle bir eden onlarca mektup yağıyor sizlerden. İlginize teşekkür ederek, sevgi dolu mektuplardan bir demet sunuyoruz...

Babamın yanlışlarından neler öğrendim?

Ben babamın yanlışlarından ders alıp doğruları bulmayı öğrendim. Herkes için kötü şeyler düşünüp, insanlarla sürekli alay eden babamın aksine, insanları sevdim, insanlar hakkında iyi düşünmeye çalıştım. Kimseyi küçümsememeyi, babamın aksi davranışlarından aldığı tepkiden öğrendim. Babamdan içkinin ne kadar kötü bir şey olduğunu öğrendim. İçki uğruna aile nasıl feda edilir, ben babamdan öğrendim. İnançsız bir yaşantının pek çok sorunlu tarafının olduğunu da babamdan öğrendim ve ben imanlı olmayı seçtim. En küçük sürtüşmede, insanlara nefret kusan, kin tutan babamdan öğrendim yine, kin tutmanın ne kadar kötü olduğunu. Ve ben, bize kötü bir çocukluk yaşatmış olsa bile kin tutup yüreğimi karartmamayı, babamı affetmeyi dahi, onun affetmeyen tavrından öğrendim(!). **Levent Karakaş, Eskişehir**

Babam bize vakıf malı yedirmedi

Babamı ortaokul yıllarımda kaybettim. Bizleri sabah namazına kaldırır, sonra da çeşitli sohbetler yapardı. Bir gün babam tarlada çift sürüyordu. Çobana teslim ettiğimiz keçilerimizin, başkasının tarlasına girdiğini görünce, karşıdan çobana seslenmiş, keçilere müdahale etmesini istemişti. Bu esnada ağır davranan çobanı da hayli azarlamıştı. Ertesi gün, 'Haram yiyen keçilerin sütünü evime sokamam.' diyerek, annemin bütün ısrarlarına rağmen, keçileri yavrularıyla beraber sattı. Babam haram yememeye bu kadar hassasiyet gösterirdi.

Bir de, toprak reformu yapıldığı yıllarda babam köyümüzün muhtarı idi. Köyde yaşayanlara devlet iki tarla veriyordu o zaman. Fakat babam, 'Bu vakıf malıdır, vakıf malının yenmesi haramdır.' diyerek ne oğullarına ne de akrabalarına tarla verdirdi.

Sevgili babacığım, ben senden, helal ve haram noktasında, mükemmel bir örnek nasıl olur öğrendim. Beni bu konuda çok hassas yetiştirdiğin için Rabbim senden razı olsun ve seni nur içinde yatırsın. Amin. **E. Asım Can, Elazığ**

FOTOĞRAF: MUSTAFA KİRAZLI

Peygamberlerin hayatını beynime nakşetti

Annem ve babam, ben henüz 3 yaşındayken, her akşam, bana peygamberlerin hayatlarını konu edinen küçük hikayecikler okurlardı. Okunan ve anlatılanlar o yaştaki çocuğun hayal dünyasında o kadar çarpıcı olabiliyor ki, yıllar geçse bile unutamıyor. Ben peygamberlerin hayatlarını, anne ve babamın sayesinde o yaşlarda öğrendim henüz. Hele Peygamber Efendimiz'i (sas) O'nun güzelliğini, edebini, Muhammedü'l Emin olmasını küçücük yaşımda öğrendim. Manevi hayatımı bu yönde şekillendirdikleri ve bana okuma alışkanlığını kazandırdıkları için, anne ve babamdan, Allah (cc) binlerce kere razı olsun. **Rumuz: İsimsiz, Bolu** (Hediyeniz için adresinizi bekliyoruz.)

Babam, sevdirerek sûreleri öğretti

Ben 40 yaşında dört çocuk annesi bir bayanım. Babam çiftçilikle uğraşırdı. Ben henüz çocukken ve evlerimizde çeşmeler, lavabolar olmadığı zamanlar, babam bizim döktüğümüz suyla abdest alırdı. Abdest alırken özellikle Kadir Sûresi'ni ve istiğfar dualarını okurdu. Ben ve kardeşlerim birçok sûre ve duayı bu şekilde babamı dinleye dinleye öğrendik. Babam abdest aldıktan sonra bizi bir halka şeklinde oturtur, başımıza birer tülbent verir ve Kur'an'dan birçok sure ezberletir, tesbihat yaptırırdı. Çok zevkli geçen dersimizden sonra da başımıza türlü türlü meyveler saçar ve 'Siz' derdi, 'Allah'ı (cc) zikrettiğiniz için fareler bunları sizlere getiriyor.' Biz de tereddütsüz inanırdık bu sözlere. Şimdilerde babama her zaman dua ediyorum. Çünkü, bizlere, duaları ve sûreleri, sevdirerek sevgili babam öğretti. Canım babacığım, inşaallah hep birlikte Cennetü'l Firdevs'te Peygamberimiz'e (sas) komşu olarak ebediyen kalırız. **Nesrin Aktaş, Kağızman/Kars**

Kur'an'ı onunla sevdik

Biz 4 kardeşiz. Eğitimci ve yazar olan babamız bizleri en iyi şekilde yetiştirmek için gerçekten çok emek verdi. Bizlere her yerde ve her zaman kitap okuma bilincini aşıladı. Bizlere sürekli, 'Kur'an'sız gününüz geçmesin.' diyerek her gün mutlaka Yüce Kitabımızı okumayı adet haline getirtti. Bir de babamızdan, söz verildiği zaman o sözün mutlaka yerine getirilmesi gerektiğini öğrendik. Babam küçücük bir çocuğa dahi verdiği sözü mutlaka yerine getirirdi.

Sevgili babacığım, bizlere verdiğin her şey için binlerce teşekkür ediyoruz... **Vildan, Ahmet Faruk, Murat Selim, Zehra, İstanbul**

Ben 'Ciddi'nin kızıyım

Sözünün eri bir babaya sahibim. Kredi kartının olmadığı zamanlarda 'Ciddi'nin selamı limitsiz krediydi bizim için. Verdiği sözü ne pahasına olursa olsun yerine getirmeye gayret eder babam. 'Söz ağızdan bir kere çıkar' der, 'Geri dönülmez.' Adapazarı'nda bütün esnaf tanır onu. Alışveriş yaptığımız yerlere, 'Ben Ciddi'nin kızıyım' deyince dilediğimiz kadar alışveriş yaparız. Babam da söz verdiği gün borcunu mutlaka öder. İnsanlar babama borç verdiklerinde senet sormazlar; çünkü bilirler ki babamın en büyük senedi sözüdür. Bu ismi zaten nüfus cüzdanına bile geçmiştir: Mehmet Ciddi Saraç.

Babacığım, doğruluğun, dürüstlüğün, haram yememenin ve sözünde durmanın ne kadar erdemli davranışlar olduğunu bizlere bizzat yaşayarak benimsettin. Sana hayran kızın da ölene dek senin yolunda gideceğine 'Ciddi sözü' veriyor. Allah seni başımızdan eksik etmesin. **Meliha Küçük, İst.**

jEvet, Allah'a inanıyor ve O'nu (cc) herşeyden fazla sevdiğimizi söylüyoruz. Ama acaba "O'nun sıfatlarını sayabilir misiniz?" dendiğinde cevabımız nasıl olur?

■ MUSTAFA AYDIN

Allah'ın sıfatları ezelî ve ebedîdir

Allah Teala'nın sıfatlarının hepsi ezelî ve ebedî sıfatlardır. O'nun sıfatlarının başlangıcı ve sonu yoktur. Allah'ın sıfatları, yarattıkların sıfatlarına benzemez. Her ne kadar isimlendirmede bir benzerlik varsa da Allah'ın ilmi, iradesi, hayatı, kelamı; bizim, ilim, irade, hayat ve kelamımıza benzemez. Biz, Allah'ın zatını ve mahiyetini bilemediğimiz ve kavrayamadığımız için O'nu isim ve sıfatlarıyla tanırız. Kur'an-ı Kerîm, "O'nu gözler idrak edemez. Fakat O, gözleri idrak eder. O, eşyayı pek iyi bilen, her şeyden haberdar olandır." (En'am Suresi, 6/103) buyurarak, Allah'ın zatını idrak etmenin, mahiyetini bilmenin imkânsız olduğunu açıklamıştır. Hz. Peygamberimiz (sas) de bu konuda şöyle buyurmuştur: "Allah'ın yarattıkları hakkında düşününüz. Fakat Allah'ın Zatı (cc) hakkında düşünmeyiniz. Gerçekten siz buna hiç güç getiremezsiniz."

Yüce Allah'ın varlığı mecburi ve vacip (gerekli) olan sıfatları iki gruba ayrılır: Zatî sıfatlar, sübûtî sıfatlar. Allah'ın zâtı, idrak edilemeyecek kadar yücedir. Zira akıl ve idrak O'nun insana bir hediyesidir ve mahlûk olan bu sermaye ile Allah'ın varlığı bilinebilir; ama zâtının hakikati idrak edilemez. Mahlûk olan şey mutlaka sınırlıdır. Bir başlangıcı olduğu gibi, bir nihayeti de vardır. Meselâ, göz mahlûk olduğu gibi, görme sıfatı da mahlûktur ve her ikisi de sınırlıdır. İnsan, bütün cisimleri göremediği gibi, kâinatta faaliyet gösteren kuvvetleri, bedenlerde vazife gören ruhları, bu âlemi dolduran melekler dünyasını göremez.

ALLAH'IN SIFATLARI

Göz gibi, akıl da bir mahlûktur. Allah'ın sıfatları ise sonsuzdur. Sınırlı olan, sonsuzu ihata edemez, kavrayamaz. Allah'ın bütün sıfatları mutlaktır, sonsuzdur. Bu sıfatların kayıtlı ve mahlûk olan akılla hakkıyla idrak edilemeyeceğini herkes kabul eder. Sıfatı hakkıyla idrak edilemeyenin Zâtı'nın da mahiyetiyle bilinemeyeceği çok açıktır. Hz. Ebubekir'in (ra) şu sözü oldukça manidardır: "Allah'ın zâtının idrak edilemeyeceğini bilmek gerçek idraktir. O'nun zatı üzerinde düşünmek ise gizli şirke yol açar." Akıl kendisi yaratılmış olduğu için onun düşündüğü, zihninde şekillendirdiği şeyler de mahlûk olur. Allah'ın zâtının bilinmezliği tüm kullar için geçerlidir. Miraç'ta insanoğlunun en eşrefi olan Efendimiz'in (sas), muttali olduğu ise sadece bir tecellidir. O Zât tecellisi için, "Evet Cenab-ı Hakk'ın Zât'ı tamamıyla tecelli etmiş ve Efendimiz'e tamamıyla görünmüştür." demek bizi iman açısından zor durumda bırakır. İlahî buyrukları peygamberlere ulaştıran Cebrail Aleyhisselam'ı hep Cenab-ı Hakk'ın Zat'ının yanında ve Zât'ını görebilen bir konumda düşünürüz. Ancak bu, tamamen hatalı bir düşünüştür. Sidretü'l Münteha'dan sonra Cebrail'in (as), 'Ya Muhammet, yemin ederim ki, ben buradan bir karış ileri geçersem yanarım. Benim buradan ileriye geçmeye takatim yoktur.' sözünde olduğu gibi geçemeyeceği bir mertebe vardır. İmam Gazalî (ra) Hazretleri'nin çok ilginç bir benzetmesi vardır ki, çok düşünmek gerekiyor: "Allah, insanlar için noksanlık sayılan sıfatlardan münezzeh olduğu gibi, kemal sayılan sıfatlardan da münezzehtir." Öyle ya, bizim Cenab-ı Hak hakkında "mükemmel, üstün, noksansız" derken düşündüğümüz mânâların hepsi mahlûktur. Demek ki, Allah'ın zâtına has kudsî kemali ve mükemmelliği bizim dar aklımızla kavranamayacak kadar muhteşemdir. Cenab-ı Hakk'ın sıfatları, İslam düşüncesinde umumiyetle 'zatî ve sübûtî' olmak üzere iki grupta ele alınmıştır.

FOTOĞRAF: İBRAHİM USTA

ALLAH'IN SIFATLARI

Sübûtî sıfatlar

Bunlar, Allah'ta zorunlu olarak var olan ve kemal ifade eden sıfatlardır:

1. Hayat: Allah'ın kendisine has bir hayata sahip olması, ölümsüz olması.

2. İlim: Allah'ın, olmuşu, olanı ve olacak her şeyi bilmesi.

3. Semi': Cenab-ı Hakk'ın, gizli, aşikâr her şeyi işitmesi.

4. Basar: Yüce Yaratıcı'nın, her şeyi görmesi. Hiçbir şeyin O'ndan gizli kalmaması.

5. İrade: Allah'ın, dilediği her şeyi dilediği gibi yapması.

6. Kudret: Sonsuz ve sınırsız güç sahibi olması.

7. Kelam: Allah'ın, kelam sahibi konuşan bir varlık olması.

8. Tekvin: Allah'ın, yok olanı, yokluktan varlığa çıkarması, yaratması. İ'tikadî mezhepler bağlamında Ehl-i Sünnet'in itikadda hak mezheplerinden biri olan Eş'arîye, bu sıfatı, 'kudret' sıfatı içinde mütalaa edip ayrıca zikretmez.

Zâtî sıfatlar

Sadece O'nun (cc) zatına mahsus olup, yaratıklarından herhangi birisine verilmesi caiz ve mümkün olmayan şu altı sıfattır.

1. Vücûd: Allah'ın, kendisine has bir varlığa sahip olması. O'nun (cc) varlığı, zorunlu olup kendindendir. 'Varlığının zıddı olan yokluk, O'nun için söz konusu değildir.

2. Kıdem: Varlığının başlangıcının olmaması. Ne kadar geriye gidilirse gidilsin, O'nun var olmadığı bir an yoktur.

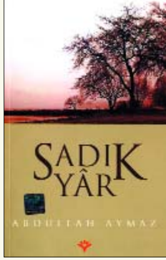
3. Beka: Allah'ın varlığının sonunun olmaması. Ne kadar ileriye gidilirse gidilsin, O'nun olmayacağı bir an düşünülemez.

4. Muhâlefetün li'l-Havadis: Allah'ın, sonradan olmuş varlıkların hiçbirisine hiçbir şekilde benzememesi. O'nun zatı, hatırımıza ve zihnimize gelen her bir şeyin ötesindedir.

5. Vahdaniyet: Allah'ın zatında, sıfatlarında ve fiillerinde tek olması, eşinin, benzerinin bulunmaması.

6. Kıyam bi-nefsihi: Varlığının kendinden olması. O'nun varlığına sebep olan başka bir varlık, başka bir irade ve kudret yoktur. Varlığı, zatının gereğidir.

YAZ OKU ALARI

Sadık Yâr
Abdullah Aymaz
Işık Yayınları

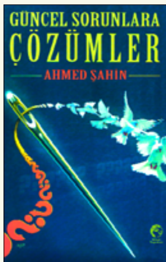
Hayvanlar Konuşuyor
Altın Burç Yayınları

Bostan ve Gülistan
Mustafa Üftadeoğlu
Gonca Yayınları

Kelile ve Dimne
Şeref Yılmaz
Gonca Yayınları

Güncel Sorunlara Çözümler
Ahmed Şahin
Cihan Yayınları

(5-6 yaş grubu)

Dinimi Seviyorum

"Çocuğuma bir şeyler öğreteyim" ya da "çocuğumla güzel anlar geçireyim" diyenler için hazırlanmış eğlence dolu bir seri. Dört kitaptan oluşan seri de eğlenerek öğrenelim, bakalım anlatalım, çizelim boyayalım, dua öğreniyorum, masallar, şirler, bilmeceler ve tekerlemeler var. Kitapların yanında okul öncesi çocuklara yönelik sesli masallar kaseti de veriliyor.

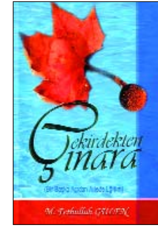

Dinimi Seviyorum
Muştu Yayınları

(Bütün anne-babalara)

Çekirdekten Çınara

Çocuk eğitiminde öncelik anne-babanın eğitilmesidir. Terbiyede başarı, terbiye edenin örnek olmasından geçer. "Müslüman bir insanın aile yapısı nasıl olmalı, anne-baba-çocuk ilişkileri nasıl sürdürülmeli?" sorularına Muhterem Fethullah Gülen Hocaefendi bu kitapta cevap veriyor. Her anne-babanın ya da anne-baba olmaya aday herkesin okuması gerekli bilgiler ve düsturlar kitapta sıralanıyor.

Çekirdekten Çınara
Fethullah Gülen
Nil Yayınları

(7-9 yaş grubu)

Dinimi Seviyorum

Yaz tatilini hem eğlenerek, hem de öğrenerek geçirmek isteyen ilkokul 1-2-3. sınıflar için hazırlanmış bir çalışma. Çocuklar büyüklerin örnek hayatlarını öğrenirken, boyama yapma fırsatı da buluyor. Ayrıca çizgi hikayeler de, bilim sayfaları da hayata daha farklı bakmayı öğretiyor çocuklara. Ayrıca güzel ezgilerden derlenmiş bir CD'de çocuklara hediye ediliyor.

Dinimi Seviyorum
Muştu Yayınları

Cemaatte rahmet var

Eskiler, "Dost bin ise azdır, düşman bir ise çoktur." demişler. Sevdiğiniz hayırlı insanlarla bir araya gelmekten kaçınıyor musunuz, yoksa onları gerçekten özlüyor musunuz?

■ **ALİ DEMİREL**

Günümüzde insanlar arası ilişkiler giderek zayıflıyor, insanlar kendi dünyalarına çekiliyorlar. Zorlukla kurulan dostluklar, arkadaşlıklar, mekan birliği ortadan kalkınca dağılıyor ve unutulup gidiyor. Maalesef ama gözden ırak olan gönülden de ırak oluyor. Bu düşünce herkes için geçerli değil elbette. Her şeye rağmen dostluklarını devam ettiren insanlar da yok değil. İşte Sedat Bey ve arkadaşları buna güzel bir örnek teşkil ediyorlar.

Sedat Bey ve arkadaşları, liseyi bitirdikten sonra değişik üniversitelere dağılıyorlar. Gerek üniversitede okudukları süre içinde, gerekse üniversite sonrasında bazı arkadaşları ile sürekli görüşüyorlar. Bir gün Sedat Bey, sürekli görüştüğü bu üç arkadaşıyla lise hayatlarında yaşadıkları güzel hatıraları dillendirirlerken akıllarına şöyle bir düşünce geliyor: O dönemdeki arkadaşlardan görüşemediklerimize de ulaşsak, tekrar bir araya gelsek, 'hey gidi günlerimiz'den bahisler açsak ne kadar güzel olur! Hemen işe koyulan Sedat Bey, ulaşabileceği her arkadaşına ulaşıyor ve bir gün belirleyip evine arkadaşlarını davet ediyor. Uzun yıllardan sonra bir araya gelen bu arkadaşlar, o akşam o kadar güzel dakikalar yaşıyorlar ki, neden şimdiye kadar bir araya gelmediklerine bin pişman oluyorlar. Aslında herkesin içinde böyle bir düşüncenin bulunduğu ama "haydi" diyecek bir arkadaşa ihtiyaçları olduğu üzerinde duruyorlar ve "haydi" diyen arkadaşlarına bu hayırlı teşebbüsten dolayı teşekkür ediyorlar.

Zamanla katılımcıların sayısı artıyor ve birliktelikler artık bir eve sığmaz hale geliyor. Haftada bir gün bir araya gelen bu arkadaşlar zamanla bölünme ihtiyacı duyuyorlar. Derken dört kişi ile başlayan bu birliktelikler zamanla ellili sayılara ulaşıyor ve bugün farklı yerlerde dört grup halinde bir araya gelmeler devam ediyor.

Peki, bu dostlar haftada bir gün bir araya geldiklerinde neler mi yapıyorlar? Öncelikle haftanın vermiş olduğu yoğun stresi sohbet ederek bir kenara atıyorlar. Dertlerini ve sevinçlerini paylaşıyorlar. Sorunlarını gidermeye çalışıyorlar. Birbirleriyle ticari ortaklıklar kuruyorlar. Aralarında ihtiyaç sahibi olan kişiler varsa onlara yardımda bulunuyorlar. Birbirlerinin düğün, doğum, ölüm gibi merasimlerine katılıyorlar. Ayrıca kitap okuyarak kültürlerini de artırıyorlar. Sadece erkekler değil, herhangi bir menfaat ilişkisinden uzak bu toplantılara hanımlar da katılıyor. Onlar da kendi aralarında kalıcı dostluklar kuruyorlar. Birbirlerinin tecrübelerinden istifade ediyorlar. Ve hepsi şu kanaate varıyor: Günümüzde kalabalıklar arasında kaybolmamak, özbenliği kaybetmemek, metafizik gerilimi her an muhafaza etmek için bu türlü bir araya gelmeler çok önemli. Keşke hepimizin hayatında ‘haydi’ diyen dostlarımız olsa ve çok geç olmadan bize ‘haydi’ deseler. Daha da önemlisi biz birilerine ‘haydi’ desek, diyebilsek…

Topluluk halinde yaşamak, hayatî bir zarurettir

Allah, insanı toplum içinde yaşayacak sosyal bir varlık olarak yaratmıştır. İnsan, maddî ve mânevî yönleriyle ancak toplum içinde yaşayabilir. Onun içindir ki, Hz. Âdem’den bu yana hep cemaat öne çıkmış, fert arka plânda kalmıştır. Şu kadar ki, bazı devreler ve zaman dilimlerinde bu mesele, diğerlerine nazaran daha bir ehemmiyet kazanmış ve âdetâ bir zaruret halini almıştır. Kaldı ki, büyük çoğunluğu itibarıyla hayvanlar bile toplu halde yaşarlar; öyle ise en mükerrem varlık olan insan, hayatının her safhasında toplu halde yaşamak mecburiyetindedir. İslâm, bu meseleyi daha bir pekiştirir ve öne alır. Bir mü’min, günlük şahsî işlerinden ibadetlerine kadar her meselesinde Kur’an ve sünnetle cemaat içine itilir, kendisine cemaat olmanın avantajları gösterilir ve hayatının büyük bir bölümü cemaatle irtibatlandırılır.

İnsan dâhi bile olsa cemaat karşısında yetersizdir

Gelişen teknoloji sayesinde dünyamız bir köy haline gelmiştir. Günümüzde herhangi bir fikir, çok rahatlıkla ve çok kısa bir zamanda geniş kitlelere yayılabiliyor. İnsanları hayra çağıran fikirlerin yayılması elbette problem değil. Ancak tam tersi topluma ahlaksızlık aşılayan fikrî cereyanların yayılması insanı oldukça üzüyor ve düşündürüyor.

Şurası iyi bilinmeli ki, bir fert, dalâlet adına tahripkâr cemaatler karşısında tek başına ayakta duramaz. Bir insan, şahsi dehâsıyla, kültür ve ilim dünyasıyla asrımızın dalâletleri ve günah tufanları karşısında tek başına yaşayamaz; yaşasa da, sürüden ayrı kaldığı için her zaman kurtlara yem olabilir. Ayrıca, cemaat içinde bulunmanın getireceği feyizlerden, sağlayacağı avantaj ve lütuflardan da mahrum kalır. Ayakları cemaat zeminine basmayan insan, ayaklar altında bir yaprak ve bir tüy gibidir; bu yandan üflesen öte yana, öte yandan üflesen bu yana savruluverir. Sahabe devrinin en kuvvetli ve en iktidarlı insanları bile cemaatleşme lüzumunu duymuşlardı.

Mânevî hasımlarımız olan şeytana, nefse ve günah tufanlarına karşı bizi koruyacak en mühim sığınak, cemaatleşmedir.

Cemaatte her zaman kuvvet vardır

İki fert ayrı ayrı olduklarında '1'i aşamazken, yan yana gelince '11' olur. Üç ayrı '1' yan yana geldiğinde '111'e ulaşır. Şimdi, basitçe rakam bazında ifade etmeye çalıştığımız bu durumu, karanlıkta elinde meşale tutan bir kişinin meydana getireceği aydınlıkla, 11 ya da 111 kişinin meydana getireceği aydınlığı mukayese ederek düşünelim. Bir hazineyi kaldırmada da aynı durum söz konusudur. Buna bir de pazu kuvvetinin yanında kabiliyetlerin, ilmin, idrakin ve düşüncelerin ittifakını ekleyelim. Ayrıca gaye ve ideâl birliği, cehd ve azim müşterekleri de varsa, işte o zaman, gerçekten topların sindiremeyeceği yürekler gürül gürül ses getirmeye başlar. Aynen bunun gibi, iç âlemlerinin, ruh ve kalp dünyalarının hayat dereceleri çok yüce olan ve simalarında melek çehrelerini müşahede edebileceğimiz arkadaşlarımızın şefkat, merhamet ve nurdan tebessümlerle süslenmiş aydın bakışları altında ışıklaştığımızı düşündüğümüzde, şeytanın aldatmalarına ve günahların yakıcılığına karşı nasıl bir atmosfer içinde bulunduğumuzu daha iyi anlayacağız. Bu atmosfer içinde direnç kazanacak olan zayıf kalbimiz ve irademizin kuvveti de artacaktır.

Bir hadisin beyanıyla, Allah'ın rahmeti cemaatle beraberdir. Cemaat üzerinde dolaşan bir bulut, âdeta altına girene rahmet yağdırır. Bir kişinin duası, sadece bir ferdin duası olup, taşıdığı rahmet damlaları da o kadardır. Halbuki, tam olarak birleşmiş, ağız-gönül birliği içindeki bir cemaatin duasının karşılığı, tek tek her ferde inen miktarın kat kat üstündedir ve sağanak sağanaktır. Eğer rahmete açık semereli bir ağaç olmak istiyorsanız, orman içinde bir ağaç olmaya bakınız; tek başınıza kaldığınızda hiçbir rahmet düşmez, kuruyup gidebilirsiniz; ama ormana mutlaka rahmet iner ve siz de o rahmetten bol bol yararlanırsınız.

Cemaat paratonerdir

Cemaat, belâ ve musibetlerin giderilmesinde de önemli bir vesiledir. Cemaat halinde dua ve yakarış, rahmete açılan avuçlara semâvî tebessümleri çekerken, aynı zamanda yere uzanan âfet ve musibetlerin de uzaklaşmasına sebeptir. Paratonerden uzak kalanlara, şeytanın şimşekten okları her an isabet edebilir. Bazen de ondan iki gün uzak kalan dört gün, dört gün uzak kalan sekiz gün uzaklaşmış gibi, kendini boşluk ve kasvet içinde bulabilir. Bu, tıpkı ışığın kaynağından uzaklaştıkça, karanlığın artması gibidir.

Yalnız kalmayıp mutlaka iyi arkadaşlar edinmeli

Rabb'imiz, insanı sosyal bir varlık olarak yaratmıştır. Yalnız yaşayan bir insan, hem dört yandan hücum eden dalâlet rüzgarları karşısında kuvvetsiz, desteksiz, hem de dualarının kabul olması gibi avantajlardan mahrum kalabilir. Bunun da ötesinde, şeytanın zehirli okları karşısında boy hedefi haline gelebilir. Bu itibarla yalnız yaşayan insan, er geç şeytanın tuzağına düşebilir, şeytana paçayı kaptırabilir. Şeytanın zihne ve hayâle attığı her kötü düşünce, yalnızlık ve can sıkıntısı toprağında boy atıp gelişecek bir çekirdek gibidir. Fikir, gönül ve ruhunu kötülük ve günah çekirdeklerinin doldurduğu yalnız bir insanda, bu çekirdeklerin er-geç dal-budak halinde dışarı taşarak, günah meyvelerini vermemesi imkânsız denecek derecede zordur. Her insan, zaman zaman kendini zorlayan bu tür düşünce ve hayâllerin kendisini nasıl kıstırdığını ve bu kötü düşüncelerin kökünün, daha çekirdek halindeyken kurutulmasının lazım geldiğini, kim bilir kaç defa hissetmiş ve pişmanlıkla kıvranmıştır!..

İnsan, yalnız kalmaktan kaçmalıdır. Üç kişi, bir cemaat teşkil eder ve şeytanın insana nüfuz edeceği delikleri, çok daha küçültmüş olurlar. İster evli ister bekâr olalım, evde, okulda, işyerinde, sokakta ve çarşıda bizi aralarına alıp, üzerimize kanatlarını gerecek, duygu ve düşüncelerimizi şeytânî esintilerden koruyacak arkadaşlara ihtiyacımızın varlığı ortadadır.

Allah'ın huzuruna günahını bilip ondan pişman olarak varan kulların ortak duası geri çevrilmez.

Allah'ın inayeti toplulukla beraber

Allah'ın yardımı cemaat üzerinedir. Allah Rasûlü (sas) buna "Allah'ın inayet ve kudreti cemaatle beraberdir." hadisleri ile işaret buyurur. Bu ise çok aciz ve yardıma muhtaç bulunan insanın sonsuz güç ve kudrete sahip olan Allah'ın desteği ile yürümesi ve iş yapması demektir. "Ümmetim dalâlet üzerine birleşmez." hadisi ışığında cemaat gerçeğine bakılacak olduğunda, yanılma oranının aynı duygu ve düşünce etrafında oluşturulan birlikteliklerde daha az olacağı da unutulmamalı.

FOTOĞRAFLAR: KADİR BEŞİKCİ

.. BAŞARI TESADÜF DEĞİLDİR ÖZVERİ İSTER

1993'ten beri uluslararası bilim olimpiyatlarına çeşitli dallarda öğrenci gönderen Özel Fatih Koleji geleceğin bilim adamlarını yetiştiriyor.

■ **ŞEMSİNUR ÖZDEMİR**

Mehmet Akif Çetinkaya, Ahmet Demir ve Enes Seyfullah Kotil, uluslararası bilim olimpiyatlarında Türkiye'yi temsil edecek takımlarda yer alan üç öğrenci. Yaşıtları tatilde gezip tozarken, internet kafelerde ya da sahil kenarlarında vakit geçirirken, arkadaşlarıyla maç yaparken, 16-17 yaşlarındaki üç genç, gece gündüz ders çalışarak biyoloji ve fizik olimpiyatlarına hazırlandı. Zeki, akıllı, ahlâklı ve tertemiz yüzlü bahar çiçeklerini andıran bu gençler, Türkiye için dünya ile yarışırken, ülke olarak en büyük eksiğimizi kapatmak için bilim adamı olma yolunda da hızla ilerliyor. Özel Fatih Koleji Biyoloji olimpiyatı koordinatörü Zafer Zengin'in şu sözü onların başarısının altındaki sırrı açığa çıkarıyor: "Çalışırsanız başarırsınız. Başarılı olanlar çalışanlardır."

Dünya çapında her yıl matematik, fizik, kimya, biyoloji ve bilgisayar dallarında düzenlenen bilim olimpiyatlarına yaklaşık 50 ülke hazırlanıyor. Her ülke önce kendi içinden her branştan 2 bin 500-3 bin öğrenciyi tespit edip yetiştiriyor. Türkiye'de TÜBİTAK bu konuda büyük destek veriyor. İki yıl boyunca yapılan sınav ve çalışma kamplarından sonra branşına göre 4, 5 veya 6 öğrenciden oluşan takımlar belirleniyor. Fatih Koleji de bu takımlara kendi öğrencilerinin girebilmesi için özel çalışma yapıyor. Bu yıl, Mehmet Akif Çetinkaya ve Ahmet Demir fizikte, Enes Seyfullah Kotil de biyolojide Türkiye'yi temsil edecek takımlara seçildi. Yaklaşık 200 öğrenci ile birlikte yarışacaklar.

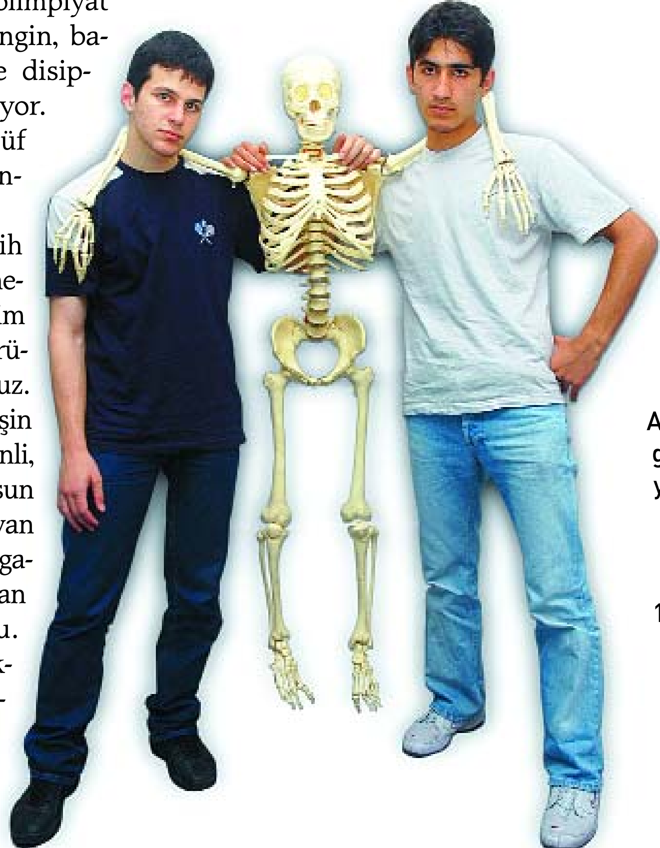
Çin, Rusya, Amerika, Almanya, Japonya gibi gelişmiş ülkelerin olimpiyatlara çok önem verdiğine dikkat çeken Zafer Zengin, "1993'ten beri olimpiyatlara katılan Türkiye, bu ülkeler arasında kazandığı madalyaları ve dereceleriyle gerçekten ciddi yer tutuyor. Bunda da özel okulların çok büyük katkısı var. Biyoloji olimpiyatında uluslararasına gitmediğimiz, madalya almadığımız yıl yok. Fatih Koleji olarak amacımız her branşta en az bir öğrenci bulundurmak." diyor. Biyoloji olimpiyatı 10-17 Temmuz tarihleri arasında Çin'de, fizik olimpiyatı 3-12 Temmuz'da İspanya'da yapılacak.

Çalışan başarır, başaran da çalışarak yapmıştır bunu

Olimpiyatların öğrencilere en büyük katkısı, uluslararası alanda başarı elde etmeleri halinde Türkiye'de branşında tercih etmek şartıyla istediği üniversiteye sınavsız girebilmeleri.

TÜBİTAK'ın yaptığı seçmeler sırasında 2. aşamada madalya alanlara ve 3. aşamayı geçenlere ÖSS'de ek puan veriliyor. Bunlar da olimpiyatı cazip hale getiriyor. Gelecekte bilim adamı olmak isteyen ve bu işe gönül vermiş öğrencilerin olimpiyat için çalıştığını belirten Zengin, başarının sırrını "düzenli ve disiplinli çalışmak" diye açıklıyor. Başarının kesinlikle tesadüf olmadığını kaydeden Zengin, şöyle konuşuyor:

"Çocukların çoğu Fatih Koleji'ne olimpiyatları bilmeden geliyor; ama burada bilim insanları yetiştirildiğini görüyorlar. Önce olayı anlatıyoruz. İlk yıl oyun gibi geliyor. Bu işin üzerinde ciddi duran, düzenli, disiplinli çalışan, bir an olsun elinden kitabını bırakmayan çocuklar başarılı oluyor. Sloganımız, çalışan başarır, başaran çalışarak yapmıştır bunu. Başka alternatif yok. Çocuklara bunu garanti olarak veriyorum. Buna inanan çalışıyor. Ulusal takıma seçilen öğrencilerimiz çalışmayı bir gün olsun bırakmadı, olimpiyatı hayatlarının parçası olarak gördüler. Olimpiyat sadece girip çıkılan bir yarışma değil, bir hayat felsefesi, bir yaşam şeklidir. Enes geçen yaz eve hiç gitmedi. Laboratuvarın yanındaki küçük odaya bir yatak attı ve tüm yazı tek başına burada ders çalışarak geçirdi."

Ahmet Demir bu günlerde İspanya'da fizik olimpiyatına katılıyor. Enes Seyfullah Kotil de 10 Temmuz'dan itibaren Pekin'de başlayacak biyoloji olimpiyatında yer alacak.

Yaz tatillerinde hep ders çalıştı

Bu yıl fizik olimpiyatına katılacak olan Mehmet Akif Çetinkaya, lise 3. sınıfta. Olimpiyatların yanında ÖSS'ye de çalışan Mehmet Akif'in ailesi Hatay'da yaşıyor. Babası öğretmen, annesi ev hanımı. Ablası ve abisi üniversitede, kardeşi ilkokulda eğitim görüyor. Liselere Giriş Sınavı'nda 408. olan Mehmet Akif, Fatih Koleji'nde burslu okuyor. Ortaokuldan beri fizik derslerine merakı olduğunu söyleyen Mehmet Akif şöyle konuşuyor:

Bilim olimpiyatlarını duymuştum ama Hatay'daki imkanlarla böyle bir şeye katılabileceğimi düşünemiyordum. Fatih Koleji'ne gelince kısmet oldu. Olimpiyat seçmelerine katıldım. Üniversitede tercihim elektrik elektronik bölümü olacak. Fizik, Türkiye'de biraz daha tamamlanmış bir süreç. Özel çalışmalar yapmak daha güzel geliyor. Elektrik elektronik okuduktan sonra genetiğe yönelmek istiyorum. Daha çok gelişmeye açık bir alan çünkü. Fiziği Türkiye'de okumak pek bir şey kazandırmayacak; ama iş imkanı olursa fizik okumayı düşünüyorum. Yurtdışı da olabilir. Burada ailemden uzağım; ama uzaktan sevindirici haber almaları da güzeldir. Bu zamana kadar yazları tatil yapmak yerine ders çalıştım. Yazın çalışmak biraz zor oluyor; ama zevkli olduğu için sıkılmadım. Tatil yapmayarak bir şey kaybettiğimi de düşünmüyorum. Ailem beni hep destekledi. Evde ders çalışmam için her türlü imkanı sağladılar. Manevi destekleri daha önemli zaten."

Fatih Koleji'nin bu yılki uluslararası bilim olimpiyatı takımlarındaki öğrencileri; (soldan sağa) Mehmet Akif, Enes, Ahmet.

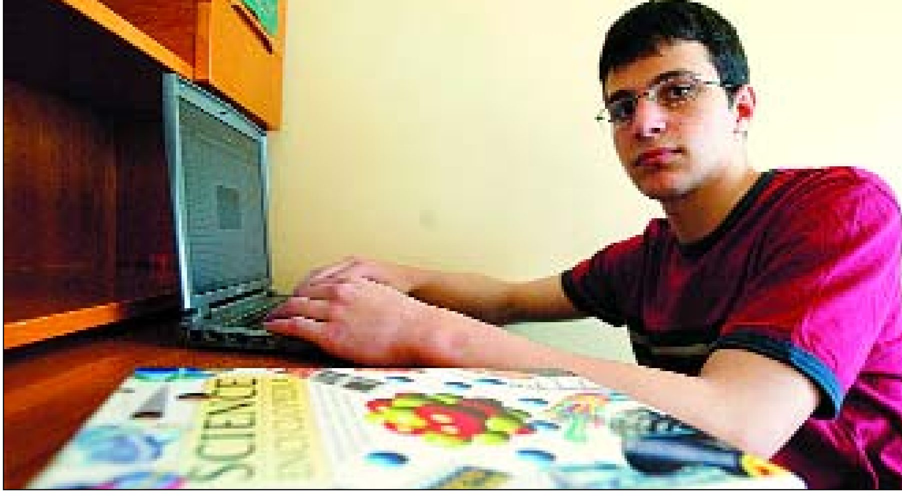

Onların en büyük ideali bilim adamı olmak ve insanlığa hizmet etmek.

Ders çalışmayı, gezmekten daha çok seviyor

Fizik takımının diğer öğrencisi Ahmet Demir ise henüz lise 2'de. Mardinli; ama ortaokulu Diyarbakır'da özel bir okulda okumuş. Annesi ve babası Mardin'de çiftçilik yapıyor. Liselere giriş sınavında 180. olmuş ve Fatih Koleji'ne burslu gelmiş. Önceleri matematik istiyormuş; ancak daha yararlı olduğunu düşünerek fiziğe yönelmiş. Fizik sayesinde hayata daha farklı yönlerden bakabildiğini belirten Ahmet Demir, şöyle konuşuyor: "Olimpiyatların sonuçları iyi gelirse yurtdışında bir okulda Massachusetts Institute of Technology (M.I.T) fizik bölümünde eğitim almak istiyorum. İdealim Türkiye'ye faydalı olmak. Bir şeylere yararlı olmak istiyorum. Halkıma faydalı olmak istiyorum. Ülkemizde doktor, öğretmen çok var. Bilim adamına daha çok ihtiyaç var. Yurtta kalıyorum. Ailemi yılda 2-3 defa görüyorum. Yazın bir kısmını onlarla geçiriyorum. Buradaki yurt ortamı da çok güzel. Lise apayrı bir şey. Olimpiyat grubumuz da çok güzel. Anlaşabileceğiniz insanların olduğu ortamda yaşamak daha güzel. Sıradan bir kolej değil burası. İnsanın belli bir ideali olduğu zaman, gezip tozmak gibi anlık hevesler zaten boş geliyor. İstanbul'da gezmemekle fedakârlık yaptığımı düşünmüyorum. Ders çalışmayı daha çok seviyorum çünkü."

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

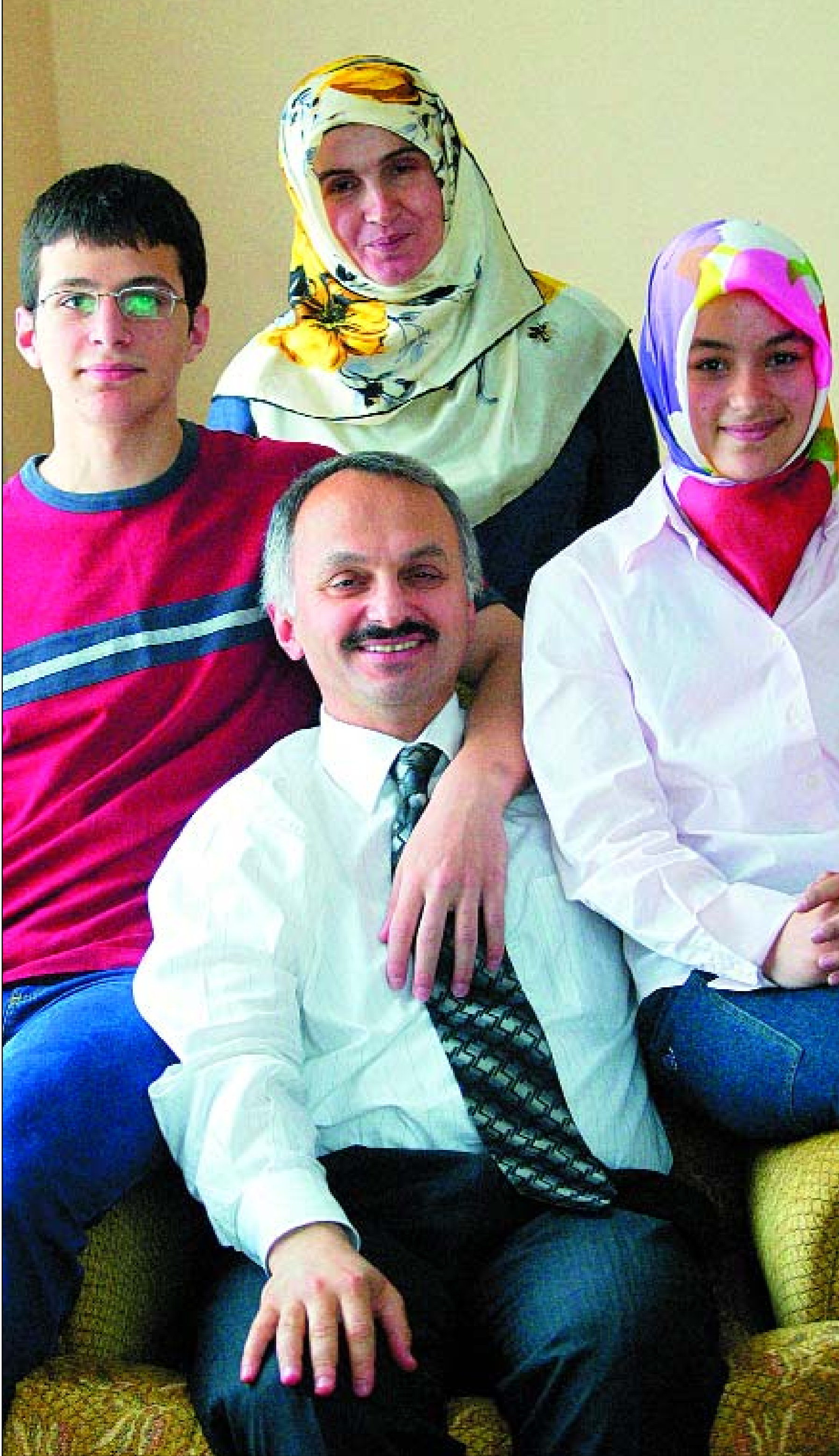
Enes günde en fazla 5-6 saat uyuyor. Bilimlerin hepsini öğrenmek istiyor; bir ömür sürse bile.

Yaz tatilinde geceleri bile laboratuvarda geçirdi

Enes Seyfullah Kotil, ilköğretimin ilk 2 yılını İstanbul'da devlet okulunda, sonraki 4 yılını özel bir kolejde, 7. ve 8. sınıfları ise babasının işi sebebiyle ailece gittikleri Amerika'da okumuş. 2003'te New York eyaletinde bölgesel yapılan matematik olimpiyatına katılmış. Eyalet bazında 8. sınıflar arasında yapılan matematik olimpiyatında da 3. olmuş. Amerika'dan döndükten sonra Fatih Koleji'ne giren Enes'in başarısında Amerika'da gördüğü iki yıllık eğitimin büyük etkisi olmuş. İngilizce bilmesinin olimpiyatlara çalışırken çok faydalı olduğunu belirten Enes, nasıl çalıştığını şöyle anlatıyor: "Olimpiyatta İngilizce bilmek şart. Çünkü İngilizce kaynak çok. Çeviri kitaplar basit kalıyor. Normalin dışına çıkıp başarılı olmak için İngilizce bilmek gerekiyor. Benim bu avantajım da oldu. Sözlükten bakarak çalışmak çok zor. Lise 1'den sonra yaz tatilinde hiç eve gelmedim. Bizim yaşımızdaki öğrenciler için futbol oynamak, internet kafeye gitmek yapılması gereken güzel şeylerdir. Ben 1. aşama sınavına girene kadar hiç futbol oynamadım. İnternet kafeye de gitmedim. İnsan bazı şeylerden vazgeçmek zorunda kalıyor. Günde genelde 5, bazen 6 saat uyuyorum."

Peki olimpiyatlardan sonra ne olacak? İşte Enes'in cevabı: "Seneye tekrar katılma hakkım var. Üniversiteyi Amerika'da okumak istiyorum. Amacım bilim adamı olmak ve bilimlerin hepsini öğrenmek. En azından bütün biyolojiyi öğrensem yeter. İnsan ne kadar bilgiliyse o kadar yorum yapabilir ve o kadar sağlıklı yeni şeyler bulabilir. Olimpiyatta üniversitedeki doktora altı kısmın yüzde 90'ını öğreniyoruz. Daha sıkı bir programla dünyadaki bütün bilimler öğrenilebilir. Araştırıp bulacaksın. Dünyaya, insanlığa bir şey kazandıracaksın. Doktor olmak küçük bir hedeftir. Bilim adamı olmak için daha çok çalışmak gerekir. Çocuğu daha ilkokuldan bilimle tanıştırıp yoğurmak gerekiyor. Bir kişi başarılı olacaksa onda bilim mantığı olmalı. Ben bunu babamdan aldım. Küçükken babama çok soru sorardım. Uzun uzun anlatırdı. Anlamazdım; ama anlatması çok hoşuma giderdi. İnsan yanında bir örnek görünce daha etkili oluyor. Bilim adamı olma isteği küçüklükten beri var bende. Bunda ailemin etkisi çok olmuştur."

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Enes, ailesiyle birlikte. Ona her zaman duaları ve şefkatiyle destek olan annesi Remziye ve kızkardeşi Kübra ile bilimde ufkunu açan babası Doç. Dr. Temel Kotil.

Yaramaz, zeki, hiperaktif bir çocuktu; ama başarılı oldu

Enes'in babası Doç. Dr. Temel Kotil, İstanbul Teknik Üniversitesi Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi'nde çeşitli görevlerde bulunduktan sonra 2001 yılında ABD'de Illinois Üniversitesi'nde misafir profesör olarak görev yaptı ve daha sonra New York'ta AIT Inc'de Araştırma ve Mühendislik Bölümü Başkanlığı'nı yürüttü. Halen Türk Hava Yolları (THY)'nda genel müdür olan Temel Kotil, Enes'in eğitim hayatında Amerika'da geçirdiği 2 yılın çok önemli olduğunu söylüyor. Amerikan eğitim sisteminin Türkiye'den çok farklı olduğunu belirten Kotil, "Orada eğitim sistemi insanların bir şey ortaya koymaları, kendini geliştirmesi üzerine kuruludur. Bizde biraz daha belletme mantığı üzerine kuruludur. Enes, Türkiye'den yeni gelmişti. İngilizceyi çok iyi bilmiyordu. Yaramaz, zeki, hiperaktif bir çocuktu. 7. sınıfta Urbana'da çok iyi bir okula gitti. İngilizcesi olmadığı halde başarılı oldu. El becerisi ile ilgili çalışma yaptırdılar. Her gün bir saat ahşap işçiliği yaptı. Troy'da 8. sınıfta aldığı dersler yaşına ve Türkiye'den gelmiş olmasına rağmen ağırdı; ama çok başarılı oldu." diyor. Kotil'e göre, Enes'in biyoloji olimpiyatlarında bu dereceye gelmesinde güzel bir şansın da etkisi oldu.

Amerika'da başarılı bir öğrenci üst sınıflardan ders alabiliyor. 8. sınıfta iken liseden bir bilim adamının verdiği biyoloji dersini alan Enes, hem biyolojiyi sevdi hem de bu derste başarılı oldu. Temel Kotil, Enes'in olimpiyat öğretmeni Zafer Zengin'in de başarıda büyük payı olduğunu, Enes'le arkadaş haline geldiğini, zorlandığı zamanlar destek olduğunu sözlerine ekliyor.

Anne Remziye Hanım da Enes'in küçükken çok hiperaktif, çok hareketli bir çocuk olduğunu, evde hiç ders çalışmadığını; ama buna rağmen derslerinde hiç sorun yaşamadığını anlatıyor. Hiperaktif ve başarılı çocukların bilgisayar veya televizyonla vakit öldürmek yerine kaliteli uğraşlarla meşgul edilmeye muhtaç olduğunu belirten Remziye Hanım, "Enerjilerini belli bir yere kanalize etmek gerekiyor. Çocuk çok yaramazlık yapıyorsa, anne babanın onun ilgisini çekecek bir yön bulmaları gerekiyor. O yönün sonunda bir ürün çıkmalı ortaya. Enes, 3. sınıfta resim yapmaya başlayınca biraz daha sakinleşti." diyor. Enes'in ağabeyi Bilal lise 2'de, kardeşi Kübra da 6. sınıfta okuyor. Remziye Hanım, çocuklarını nasıl yetiştirdiğini şöyle anlatıyor:

"Çocuklarımın büyük hedefler koyup ulaşmalarını isterim. Onlar daha küçükken dağıtıyorlar diye salonu kullanmazdım; ama belli günlerde güzelce giydirir, salonda tekli koltuklara oturtur, karşılarına geçer özel olarak konuşurdum. "Hayatınızın nasıl olmasını istersiniz? Nasıl anne babanız olmasını istersiniz?" gibi farklı konularda konuşurduk. Daha okumayı öğrenmeden onlara her gün kitap okurdum. Enes'e oturup yazı yazdıramazdım 1. sınıfta. Birlikte yazardık. Çok hareketli olduğu için bilgisayar oyunlarına yönlendirdik. Tek yanlışım budur. Şu anda kendisi de keşke bu kadar oturtmasaydınız diyor. Okumayı sevmezdi. Bilgisayar oynarken aklın bende olsun diyerek kitap okurdum ona."

Mehmet Akif, Enes ve Ahmet aynı zamanda çok sıkı dostlar.

Türkiye için dünya ile yarıştılar

ŞİMDİ NE YAPIYORLAR?

Fatih Koleji öğrenciyken biyoloji olimpiyatlarına katılan öğrencilerin şimdi ne yaptıklarını araştırdık.

Mehmet Emin Yılmaz: Uluslararası Biyoloji Olimpiyatı'nda (IBO) 1996 Ukrayna'da altın madalya kazanarak dünya birinciler birincisi oldu. Şu anda Amerika'da eğitim hayatına devam ediyor..

Gökhan Demirkan: IBO 1997 Türkmenistan'da altın madalya kazanarak dünya birinciler ikincisi oldu. Massachusetts Institute of Technology (M.I.T) Biyoloji Bölümü'nü bitirdi. Şu anda Harvard Medical School'da araştırma asistanı olarak çalışıyor. Eylül ayında Brown Üniversitesi'nin Moleküler Biyoloji ve Biyokimya Bölümü'nde doktora çalışmalarına başlayacak. NAPPA (Nucleic Acid Programmable Protein MicroArrays) üzerinde bir projede çalışıyor. Yakında Methods in Molecular Biology serisinde çıkacak bir kitap bölümünün (NAPPA) yazarlarından biridir.

Aydın Albayrak: IBO 1997 Türkmenistan'da altın madalya kazanarak dünya birinciler birincisi oldu. Massachusetts Institute of Technology (M.I.T)'de Biyoloji Bölümü'nü bitirdi. Şu anda yine M.I.T'de biyoloji alanında doktora yapıyor.

Muhammed Uyanık: IBO 1998 Almanya'da bronz madalya kazandı. İstanbul Boğaziçi Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nü kazandı. Kaydını alarak Japonya'ya gitti. 1998-2000 yılları arasında Japonca öğrendi ve Japonya'da üniversiteye hazırlandı. 2000 yılında kazandığı Nagoya Üniversitesi Biotechnology Bölümü'nden 2004 yılında mezun oldu. Şu anda Nagoya Üniversitesi'nde Biotechnology (Total Synthesis of Natural Products Using Artificial Enzymes) üzerine master yapıyor.

Fatih Özsolak: 2 defa katıldığı IBO 1998 Almanya'da bronz madalya ve 1999 İsveç'te gümüş madalya kazandı. Üniversiteyi Amerika'da bitirdi. Şu anda Amerika'da Harvard Üniversitesi'nde doktoraya başladı.

Ahmet Yunus Özdemir: 2 defa katıldığı IBO 1998 Almanya'da bronz madalya ve 1999 İsveç'te gümüş madalya kazandı. 1999'da Fatih Koleji'nden okul birincisi olarak mezun oldu. 1999 ÖSS'de Y-ÖSS SAY Türkiye 25.'si oldu Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'ne ilk sırada girdi. 2000-2002 eğitim yılında Amerika'da Michigan Üniversitesi'nde 1,5 yıl okudu. 2002 ÖSS ile tekrar Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'ne girdi. Şu anda 4. sınıfta eğitim hayatına devam ediyor.

Çağrı Şakalar: 2 defa katıldığı IBO 1998 Almanya'da gümüş madalya ve 1999 İsveç'te bronz madalya kazandı. 2003'te Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nden mezun oldu. Şu anda Almanya'da The Biotechnological Centre (Bio) of the Technological University'de International PhD Programme for Molecular Cell Biology and Bioengineering üzerine doktora yapıyor.

Fatih Koleji Fizik Olimpiyatı Koordinatörü Ender Babal (soldaki) ve Biyoloji Olimpiyatı Koordinatörü Zafer Zengin, öğrencilerle birlikte çalışırken.

Tansel Sıtkı Tunç: IBO 2000 Türkiye'de gümüş madalya kazandı. 2000 ÖSS'de Y-ÖSS SAY Türkiye 92.'si oldu. Şu anda Amerika'da eğitim hayatına devam ediyor.

İsmail Sergin: IBO 2001 Belçika'da bronz madalya kazandı. 2001 ÖSS 'de Y-ÖSS SAY Türkiye 67.'si, Y-ÖSS SÖZ Türkiye 41.'si oldu. Şu anda Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü 4. sınıfta eğitim hayatına devam ediyor. Bu yıl sonu itibarıyla mezun olacak ve kabul aldığı, Amerika Washington Üniversitesi'nde Moleküler Hücre Biyolojisi programında doktoraya başlayacak.

Ahmet Afşin Oktay: IBO 2002 Letonya'da bronz madalya kazandı. 2002 ÖSS'de Y-ÖSS SAY Türkiye 400.'sü oldu. Ankara Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Tıp Bölümü'ne bölüm birincisi olarak girdi. Şu anda 3. sınıfta eğitim hayatına devam ediyor.

Serkan Kır: IBO 2002 Letonya'da bronz madalya kazandı. Şu anda Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü 3. sınıfta, eğitim hayatına devam ediyor.

Erkan Yüce: 2 Defa katıldığı IBO 2003 Belarus'ta mansiyon ve 2004 Avustralya'da bronz madalya kazandı. Şu anda Ankara Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Tıp Bölümü'nde, hazırlık sınıfını atlayarak 1. sınıfta eğitim hayatına devam etmektedir.

Cafer Özdemir: IBO 2000 Türkiye'de gümüş madalya kazandı. 2004'te Ankara Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nü bitirdi. Şu anda Amerika'da UT Southwestern Medical Center'da Cell Biology alanında doktora yapıyor.

Oyunla ilgili bilmeniz gereken 10 şey

1 Oyun ve oyuncaklar çocukların eğlenerek oynamasına, fiziksel ve zihinsel yönden gelişmelerine yardımcı olur. İyi bir oyuncak, yaratıcılığı ve zihni geliştiren oyuncaktır.

2 Oyuncak illa ki mağazalardan satın alınan oyuncak demek değildir. Çocuğun ilgisini çekebilecek her türlü malzeme onun dünyasında bir oyundur.

3 Elektronik oyuncak almayı birçok anne-baba bir ayrıcalık olarak görür. Oysa elektronik oyuncaklar bireysel oynanan ve çocuğu bir mekana hapseden oyundur. Yaratıcılık yeteneğini ve sosyal gelişimi olumsuz etkiler. İki kişilik basit oyunlar idealdir.

4 Çocukların yeteneklerini geliştirme ve hayal gücünü harekete geçirmede şu oyun malzemeleriyle oynamalarına izin vermek gerekir: Çamur, toprak, su, boya, tebeşir, bebek elbiseleri, hayvanlar, fırça ve süpürge gibi küçük ev eşyaları, sokak oyunları…

5 Bebekler için seçilecek oyuncak onun beceri ve ilgilerine uygun; sağlam, kullanışlı, boyası çabuk çıkmayan, sivri köşeleri olmayan cinsten olmalıdır. Çıngırak, yumuşak oyuncaklar, telefon, şekilli kutular, ses çıkaran oyuncaklar, top ve müzik oyuncakları gibi.

6 Lego ve yap-boz türü oyuncaklar, çocukların hayal güçlerini ve algılama duyularını geliştirdiği gibi, çocuğun duyu-hareket gelişimine olumlu katkılar sağlar.

7 Çocuğunuzdan oyuncaklarını arkadaşlarıyla paylaşmasını ve işbirliği yapmasını isteyin. Kendinden küçük bir çocuğa bu tür yaklaşımı onun yardımseverlik duygusunu geliştirir.

8 Silah, tank gibi savaş oyuncakları, çocuğunuzu dışarıya karşı saldırgan ve toplum dışı olmaya iter.

9 Çocuğunuza bir ev hayvanı veya bitki olarak, bakım sorumluluğunu ona bırakmak, koruma duygularını geliştirir.

10 Çocuklarınıza "oyuncaklarını topla" yerine koruyucu davranışlarını geliştirmek için "oyuncaklarını topladığında ben de, oyuncakların da çok mutlu oluyor" demek daha etkili ve doğru bir davranıştır.

Ailemden çok uzaklardayım

S.Ç.-İzmit

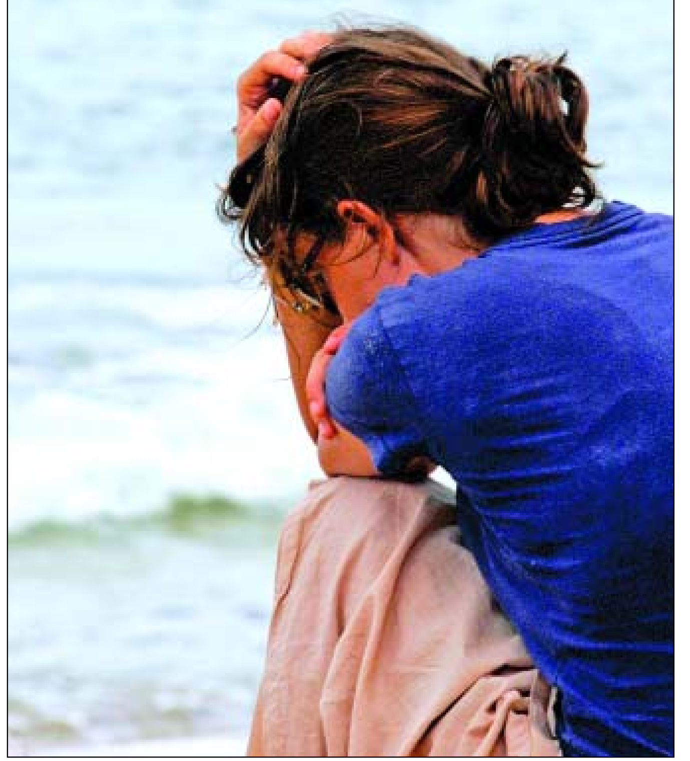
19 yaşında üniversite öğrencisi bir kızım. Liseyi de yatılı okumuştum. Şimdi de ailemden ayrı arkadaşlarla kalıyorum. Buna çok içleniyorum. Hem özlediğimi itiraf etmeliyim hem de yavaş yavaş koptuğumu. Sanki beni sevmiyorlar gibi geliyor. Sanki 4 değil de 3 çocukları var. Ailemle aramdaki bağların koptuğunu hissediyorum. Anne ve babamdan gün geçtikçe uzaklaşıyorum. Bu durumdan çok rahatsızlık duyuyorum. Ne yapmalıyım?

Dr. Can

İstersen son sorundan başlayalım. Sevgili S.Ç. kızım. Derslerine devam. Çok çalışmalı ve okulunu derece ile bitirmelisin. Üniversite ortamına yeni geldiğin için bu duygular biraz da boyut değiştirerek sende derinlik kazanmış olmalı. Unutmamalısın ki; bir anne-baba için "ister 4, ister 14 çocukları olsun" evlat sevgisi, hiçbir şeyle, malla, parayla değişilmeyen, hiç azalmayıp daima çoğalan, zamanla, uzaklıkla değişmeyen, bilakis artarak değişen bir değerdir. Belki o yüzden evlat acısı dedikleri şeyin her acıdan önde, evlat sevgisinin de her sevginin önünde olması bir değişmez gerçektir. Sen onların gözünde her daim uzaklardaki sevgilisin, hep özlenen, hep hasreti çekilensin. Üstelik okuyor ve her yıl basamakları çıkıyor, hep vazgeçilmez, ulaşılmaz oluyorsun. Her kahvaltıda anneciğin, şimdi 'Kızım da burada olsaydı, sevdiği şu omletten o da yeseydi' diyordur. Ve her yemekte 'Ah kızım dolmayı çok severdi, şimdi bulup da yiyemiyordur, bir gelse de ona da yapsam' şeklinde söylenip içleniyordur. Bilmezsin konu-komşuya anlatırken ne övgü ve nasıl bir cici özlemle üniversiteli kızlarını ballandırarak anlatıyorlardır. Annen için söylemeye gerek yok, ama bir baba olarak ben babanın; (belki de hiç ağlarken görmemişsindir) zaman zaman seni düşünerek rutubetli gözlerle, "kızım" dediğini duyar gibiyim. İnşallah anne olduğunda bunları çok daha iyi anlayacaksın. Senin yapman gereken zaman zaman onları aramak, sorunlar çıkarmadan okuluna devam etmek ve olabildiğince başarılı olmak. Bunları yaparken de kendine dikkat edip çok hastalanmadan ve onları üzmeden diplomanı almak... Belli ki; artık ergenlik kabuğundan yavaş yavaş sıyrılıyorsun. Belli ki; kimlik bunalımından çıkıp kendi kişiliğini bulmaya başlamışsın. Belli ki; tek başına bazı kararları verebilecek duruma geliyorsun. Özerk, özgür, kişilik ve özgüven sahibi olmuşsun. Ailenin kanatları olmadan da yavaş yavaş uçmaya başlamışsın. Babanın kolları arasında yüzme öğrendiğin günler bitmiş, kendi özgür kulaçlarınla okyanuslardaki ışıklı ufuklara yol alıyorsun. E zaten ailenin istediği ve senden beklediği de bu değil midir? Bunun sevgiyle ilgisi olmadığı ve eski sevgi devam ettiği gibi, yanına, takdir, sevinç, övgü, gurur ve hatta saygı da eklendiğinin bir göstergesi olduğunu bilmelisin. Bu güzel ülke senin diplomanı alıp, hizmete başlamanı bekliyor. Ha gayret güzel kızım.

Ayazda tek yürek

20 yaşında lise mezunu bayanım. Çıkmazdayım. Duaya çok ihtiyacım var. İyilik yaptım denize attım, güvendim, arkamdan vuruldum, sevdim aldatıldım. Babacığıma âşıktım, 13 yaşımda kaybettim. Ailenin en büyüğü olarak eve baktım, okuttum onları. Her şeyime karışıyorlar. (Anne-dayı-teyze) Dayı oğluma vermek istediler, (zorla) 2 yıl mücadele ettim, şükür ki olmadı. Şimdi de 2. dayı oğluna vermek istiyorlar. Çok kötüyüm. Ölmek istiyorum. Bana karışanları istemiyorum. Sevebileceğim, babasızlığımı unutturacak bir eşle, kendi irademle evlenmek istiyorum. Ben istemeden bile bile zorla veriyorlar beni. Lütfen kurtarın...

Dr. Can

"Sevgili babacığım. Bir bilsen seni ne kadar özledim. Bugün beni bırakıp yürüdüğünden bu yana 8 yıl geçti. Bana sevginden sunduğun kase kase şerbetlerle büyüdüm. Ancak şimdi 20'li yaşlarda başımı ayaklarımla buluşturup bir sürü beklentiye koyuldum. Başımı boynunda kilitleyip uyuya kalmak üzereyken bana fısıldadığın o müthiş ezginin, o güzel şarkının Kur'an'dan ayetler olduğunu çok geç öğrendim. Şimdi oturup kalkıp hep seni düşünürken kulağımdaki o fısıltıların beynimin kıvrımlarına sinmiş yankılarıyla yaşıyorum. Sen gittikten sonra öylesine boş ve başka hülyalara yürüdüğüm yollarda binlerce cadı ve cellat hep yolumu kestiler. En yakınlarım bile onlara bıraktığın "biricik kızın" emanetini çok üzdüler. Tek yoldaşım bana ezberlettiğin o tılsımlı sözcükleri (dua) dilimden düşürmeden tekrarlamam, tek tesellim de; efendi babası vefat ettikten 6 ay sonra onun açtığı pırıltılı yoldan geçerek huzura kavuşan Hz. Fatma annemin öyküsüdür. Evet sevgili kızım; bazen babamız gibi, yitirdiğimiz birçok insan ve imanî değerler adına bir köşede sıkışıp kalırız, hepimiz. İşte o zamanlar daha fazla müracaat etmemiz gereken duadan başka hiçbir çözüm kalmaz. Eski fakat eskimeyen güzel insanların dediği gibi "esbap külliyen sükut etmiş", tüm olumlu ve çare bildiğimiz şartlar ve sebepler çaresiz kalmıştır. Zira işte o vakit bizi değerli kılan dua tokmağıyla kurtarıcı kapısını çalarız. Ve çalmalıyız da. Çünkü başka kapı yoktur. Dr. Can ve onun gibi binlerce doktorun reçeteleri kağıt üzerindeki 3-5 damla mürekkeptir yalnızca. Gerçekten kalplerin doktoru, gönüllerin tabibi, ruhların hekimi "O"dur. Sanırım babacığını sevdiğinden erken yanına almış. Ama unutma ki ölüm meleğinin bugüne dek hiçbir çek ya da senedinde protesto olmadı. Zaman gelip süre dolunca tanışacağız kendisiyle. Allah sana, bana ve tüm okurlarımıza uzun, sağlıklı, huzurlu ve hayırlı ömürler versin. Amin...

SÜTMAN

bir lezzet klasiği...

Bayilikler
Verilecektir

www.sutman.com.tr

Fabrika:
Organize Sanayi Böl. Sümer Mah
429 Sok. No:15 Nazilli/AYDIN
Tel:0256.316 14 16 Fax: 0256. 316 14 17

Ege Bölge Müdürlüğü:
611 Sok. No:30 Şirinyer/İZMİR
Tel: 0232. 438 45 49 Fax: 0232. 426 79 83
e-mail: sutman@sutman.com.tr

doğada olduğu gibi...

Yörem
Garanti Balı

Yörem®
Süzme Çiçek Balı
Honey of Bee - Bienen Honig
عسل نحل طبيعي

TABUR GIDA LTD. ŞTİ.
Merkez - Fabrika: Fevzi Çakmak mh. Süper Top. Sit. Nebioğlu sok. No : 10
Tel: +90 332 312 28 68 69 Fax: +90 332 312 05 80 KONYA / TURKEY
Şube: Toptancılar Çarşısı 4. Blok No:38 KONYA
Tel: 0.332.234 09 11
www.yorem.com.tr • bilgi@yorem.com.tr

Yörem®
ARI GIDA ÜRÜNLERİ